

det er regeringen, der formulerer, hvilket mandat man søger i forhandlingerne.

Hr. Keld Albrechtsen kan have ret i sit synspunkt, men Det Konservative Folkeparti har altså den opfattelse, at vi ikke skal strø vetoer rundt. Vi mener, at man skal gå aktivt ind i processen, når forhandlingerne foregår, og det er det, vi kritiserer ministeren for ikke at have gjort. Men nu er der 2 år, inden det træder i kraft, og så vil vi gerne medvirke til, at man kommer aktivt med processen med henblik på at få ændret den beslutning, der er truffet. Jeg anerkender, at hr. Keld Albrechtsen kan have en anden opfattelse af, hvordan man skal bruge vetoet, men vi deler bare ikke den opfattelse, Enhedslisten har.

Formanden:

Så tager vi fat på næste omgang korte bemærkninger til hr. Kent Kirk, og da der har indtegnet sig så mange, nøjes vi ikke med to gange svar til hr. Kent Kirk, men i stedet to gange spørgsmål til dem, der har meldt sig. Det er i denne omgang fru Annette Just, hr. Kristen Touborg og hr. Kristian Thulesen Dahl, i næste omgang bliver det fru Bodil Thrane, hr. Henning Gjellerod og hr. Ole Stavad og i næste igen fru Elisabeth Arnold.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Man skulle tro, at denne forespørgsel var til hr. Kent Kirk, men det er den jo ikke. Den handler om fiskeriministerens kluntede forsøg på at få mandat til at tage ned i Rådet og sige ja til noget om udbygning af fiskeriet.

Ministeren fik, som det rigtigt blev sagt af hr. Kent Kirk lige før, 5 dage, efter at han havde fået nej i Europaudvalget, til at komme med et nyt forhandlingsmandat. Men han kom ikke tilbage med noget, som på nogen måde var brugbart hverken for regeringen eller oppositionen, og på det tidspunkt var der kun én mulighed tilbage, nemlig at pålægge regeringen at sige: Så må vi bruge vetovåbnet på den måde, vi har gjort før, et hængende veto. Det er jo ikke det samme som at sige, at så vil vi overhovedet ikke tale om fiskeri, vi vil have det helt fjernet fra EU-debatten. Det er ikke det, der er tale om. Der er tale om et hængende veto, så vi kunne komme igennem de forhandlinger, vi alle var enige om.

Og det er her, kæden springer af, fordi De Konservative og Venstre har det med at sige:

Uha, vi vil endelig ikke strø om os med vetoer. Det er noget vrøvl. Det er ikke et spørgsmål om at strø om sig med vetoer. Det er spørgsmål om at sætte virkelig trumf på og sige, at her må vi nedlægge et såkaldt hængende veto. Det kan lade sig gøre, hr. Kent Kirk har været med til det før, og vi kunne have gjort det igen, så vi havde undgået denne pinagtige situation.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Kent Kirk siger, at vi ikke strør om os med vetoer, og det er interessant, for jeg må så konkludere, at sagen her ikke er vigtig nok for Det Konservative Folkeparti til, at der skal nedlægges veto, trods alle hr. Kirks virkelig gode argumenter for at stoppe sagen.

Det foranlediger to spørgsmål fra mig til hr. Kent Kirk, og det ene er: Hvad gjorde De Konservative sidst, da der blev nedlagt veto i en fiskerisag, og var den så meget vigtigere end denne sag? Og det andet spørgsmål er: Hvad skal der egentlig til, for at De Konservative vil nedlægge veto?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg markerede for at få ordet for at få svar fra hr. Kent Kirk på det spørgsmål, hr. Touborg stiller, nemlig hvad der egentlig skal til, før der er en sag på fiskeriområdet, som Det Konservative Folkeparti vurderer som værende alvorlig nok til, at der skal nedlægges veto. Vi er vel enige om, at det at nedlægge veto beror alene på en politisk vurdering. Der er ikke noget juridisk opslagsværk, hvor man kan finde ud af, hvornår man kan nedlægge veto, og hvornår man ikke kan, så derfor er det selvfølgelig et meget interessant spørgsmål.

Nu er der mange ordførere, der er faldet over, at Europaudvalget har sagt nej til at give mandat, og her er jeg helt enig i, at det selvfølgelig er ministeren, der søger om et mandat, og det har ministeren også gjort i to omgange. Men jeg vil gerne spørge hr. Kent Kirk, om det ikke havde været muligt, hvis ministeren havde ønsket det, at holde Europaudvalget stand by under forhandlingerne og f.eks. spørge udvalget midt under forhandlingerne på rådsmødet, om det eventuelt kunne tilslutte sig et et forhandlingsresultat, som var bedre end det forslag, ministeren kunne præsentere for Europaudvalget.